

STÚDIÓ "K" SZÍNHÁZ A ZÖLDLÁMPÁS HÁZ
BUDAPEST, IX. MÁTYÁS U.9 M^o Kálvin tér (Ráday utca), autóval a Lónyay utcából
www.szinhaz.hu/studiok 216-7170

MARCELLO ÉS CAMILLO

Samuel Beckett emlékének

bohózat

írta ír és más rokon népek irodalmának ismeretében
Szeredás András és Fodor Tamás

Figurák

MARCELLO

KISS ATTILA

CAMILLO

HANNUS ZOLTÁN

DILINGER, a tébolyult
HOST úr, a glóriás fogadós
VOLT, aki a kezdetektől van

PANTALONE CSÁK ZSOLT

HELÉN, hajdani szépség

ISABELLA HOMONNAI KATALIN

MARIE, a tiszta körmű kézilány

COLOMBINA TOPOR RITA

PARKÓR, hadirokkant csősz
CAROT, retardált faszkalap
KECSKE, a kerítésen belül

BRIGHELLA SZABÓ DOMOKOS

JEAN, a majonézes pincér
TÖRZSÓRMAESTRO
MUKI, papagáj

ARLECCHINO NYITRAI ILLÉS

Irodalmi konzultáns
Tér
Jelmez, maszk
Fény, hang
Hangeffektusok
Rendezőasszisztens
Rendező

BÁTHORI CSABA
SZEGŐ GYÖRGY
NÉMETH ILONA
FODOR GERGELY
NIKODÉM NORBERT
ZUBEK ADRIENN
FODOR TAMÁS

A produkció kiemelt támogatója, a díszlet kivitelezője:
a FÉMMUNKÁS Kft

Támogatóink:

SOROS Alapítvány

**Nemzeti Kulturális Örökség
Minisztériuma**

**Nemzeti Kulturális
Alapprogram**

**Fővárosi Önkormányzat Kulturális
Bizottsága**

I. jelenet

Záróra a Nemzeti Parkban

avagy kiűzetés a Paradicsomból

Brighella behúzza Camillot és egy marék lisztet vág a képébe Marcello!

Arlecchino behúzza Marcello-t és egy marék lisztet vág a képébe Camillo

Pantalone Fordítva!

Brighella kis csodálkozó összemérés után felemeli Camillo kezét Camillo

Arlecchino kis csodálkozó összemérés után felemeli Marcello kezét Marcello!

Pantalone Attrakció! *Marcello és Camillo kezét széttárva ölelésre készen közelednek egymáshoz nem! nem még! nem így!*

Isabella Magának semmi se jó! Ölelni kell, barátokat akarok, szépet akarok! Felemelőt.

Colombina Igazit! Valóságosat!

Pantalone A valóság az, hogy 9 óra 15-kor csak Camillo van itt

Brighella Marcello még nincs itt. Lelépni!

Arlecchino Tévedés. Marcello már nincs itt. 5 percig hiába várta Camillot. Most tehát épp jár egyet.

Isabella Camillo! Ne hagyja magát várakoztatni. Induljon maga is, ne legyen olyan trotty. Hátha nem ide beszéltek meg. Nézzen körül.

Colombina Na de akkor. Azalatt. Kisvártatva.

Arlecchino Pontosan kilencheszonötökor Marcello nyugtalanul vissza a kerítésen túlról. Immár bent, a biztonságot jelentő kerítésen belül. Itt, a Nemzeti Park fantáziátlanul nyírott bokrai között.

Colombina Inkább a park közepén álló nagy bükkfa paradicsomi oltalmában.

Arlecchino Na még öt percet várok.....

Colombina .. - gondolja Marcello - megyek, megjárom egy kicsit a lábam

Isabella 9.35! Visszatér a mi Camillonk...

Colombina A tiéd!!

Isabella És mit talál? Hült helyet.

Brighella Távolodó alakját mintha megpillantaná Marcello, aki éppen akkor érkezik vissza...

Arlecchino Amikor a parkon túl, a csikorgó villamos (*fülét a kívülről várható hang irányába tartja, és valóban csikordul egy villamos*) — megállójában, a köztéri óra nagymutatója vészesen megközelíti a kismutatót.

Brighella Gyerünk Marcello! Utána, csak semmi várakozás! Tovább.

Isabella Camillo! Camillo! Vissza!

Colombina A fent említett nagymutató már-már befogja a kismutatót.

Pantalone A mérték kritikus.

Brighella A számunkra most láthatatlan órán a nagymutató a kicsi fölé ér....

Arlecchino Vagy a kicsi a nagy alá....

Isabella És.... a nagy találkozás! .

Camillo kezében esernyő. Marcellonál hátizsák és egy biciklipumpa.

Nagyon lelkes összeölelkezés

Marcello Mintha Rómában lennénk!

Camillo Vagy Párizsban.

Marcello Rajta, romboljuk le a Bastille-t!

Camillo Romulus és Rémus! A birodalom két farkasa. Micsoda pillanat!

Marcello Hőseink “körülnéztek és alkalmasnak találták a helyet.”

lelkes lapogatás

Elered az eső

Marcello Rossz jel.

Camillo Mi?

Marcello Esik. Menjünk!

Camillo Hova?

Marcello Fedezékbe.

a fa alá állnak

Colombina Apropó! Tisztáztuk már, mit akarnak ezek itt?

Brighella Keresnek valamit.

Isabella Egymást.

Pantalone Van más?

Camillo Mire várunk? Egész nap esni fog.

Marcello Itt, a bükkfa alatt jól megvagyunk, nem? Hol van az előírva, hogy az expedíciónk nem kezdődhet helyben járással?! Csak tegyük le az esernyőt meg a hátizsákot.

Camillo Végül is...

Camillo belemegy a játékba. Lépéseket próbálnak ki (séta, matróz, mars, sasszé, keringő — idétlenkednek, nem találják egymás ritmusát, összegabalyodik a lábuk, elesnek, egymást még estükben is támogatva. Ebből a perspektívából (négykézláb) figyelnek fel két kutyára. Összeragadtak az üzekedésben. Szeretnének szétválni, de nem tudnak.

Marcello Téged nem zavarnak a kutyák?

Brighella Tessék! ez Marcello. Fel sem ötlik abban a vatta agyában, hogy esetleg ő zavarja a kutyákat.

Isabella A kutyák szemlátomást élveznek.

Camillo Miért nem húzza ki?

Marcello Nem tudja.

Camillo Miért?

Marcello Valami szervi okból. Minden bizonnyal.

Camillo Szörnyű! szét akarnak válni, hogy hugyozzanak egy jót, és nem tudnak. *Marcello két karjával össze-abroncsolja a fejét.*

Arlecchino Marcellot figyeljék! Ez a jellegzetes mozdulat! Évek óta nem tudok rájönni, mi ez.

Pantalone A teóriái, uraim, a látomások sokasága! nehogy szétszéledjenek.

Marcello Késtél.

Camillo Ellenkezőleg. Te késtél.

Marcello Én 9 óra ötkor érkeztem.

Camillo Én kilenc óra tizenötök.

Marcello Na ugye?

Camillo Késni csak valamihez képest lehet.

Marcello És szerinted hányra volt megbeszélve?

Camillo Negyed tízre.

Marcello Tisztán előttem van. Kezed a kezemben. Sírok. De hallom a határozott hangomat.
Akkor holnap kilenckor. Épp arra ment egy részeg nő, valami disznó dalt énekelt és emelgette a szoknyáját.

Camillo Az zavarta meg az eszedet. *előveszi a noteszát* “Nemzeti Park, hétfő, negyed tíz,
Marcello. Esernyőt elhozni Heléntől”.

Marcello Na hagyjuk. Egy dolog biztos: az, hogy tíz perccel tíz óra előtt találkoztunk, amikor az óramutatók.

Camillo Adjunk hálát érte.

Marcello Adjunk.

Colombina És közben meg elszáll a nap.

Isabella A kutyák még mindig összeragadva.

Colombina “Kié az a bicikli?”

Brighella “Kié ez a bicikli?”

Isabella A sapka!

Colombina A karszalag!

Marcello Neked nincs néha olyan érzésed, mintha nem volnánk magunkban?

Isabella A kokárda!

Colombina A szúrós bot

Camillo Valóban, a kutyák.

Marcello Egy kimondottan rosszindulatú lényre gyanakszom.

Parkőr Kié ez a bicikli?

Marcello Na, ugye.

Camillo Még csak ő hiányzott.

Colombina “Vigyék innen.”

Parkőr Vigyék innen!

Marcello Lehet, hogy szórakoztató lesz.

Isabella Kutya!....

Parkőr És a két kutya?

Camillo Szerintem távozásra kényszerülünk.

Marcello Minket csak korbáccsal lehetne innen kiűzni.

Parkőr *(közelebb jön)* Azt akarják, hogy rendőrt hívjak?

Camillo Ráadásul mintha bűdös is lenne.

Parkőr Vagy hívjak lakatost? Veressem le a zárat? Vagy vigyem el én a biciklit és rugdossam ki belőle a küllőket?

Camillo Értesz valamit ebből a zűrzavaros fecsegésből?

Marcello Valami biciklit emleget.

Camillo És?

Marcello Olybá tűnik, törvénybe ütközik az ittléte.

Camillo Akkor ne habozzon, vigye innen!

Marcello Nem tudja. Lakat erősíti a fához. Én legalábbis így értelmezem.

Camillo Valószínű.

Marcello De sajnos a kutyák is szabálysértést követnek el.

Camillo Akkor viszont tegye a kötelességét.

Marcello úgy van.

Parkőr A kutyák ráérnek.

Camillo *(nevetésbe tör ki)* Ők “ráérnek”.

Parkőr Majd adok én nektek nevetést.

A Parkőr lendületet vesz.

Camillo Ez meg akar támadni minket.

Marcello A tökét te rúgod szét, mint mindig.

Camillo *(még egy utolsó próba)* De kedves őrmester őr, mondja már meg, mit akar tőlünk.

Parkőr Látják azt a biciklit?

Camillo Semmit sem látok. Te látsz biciklit, Marcello?

Parkőr A maguké?

Marcello Miért lenne a mienk. A két kutya a mienk? A kutya sem a miénk.

Parkőr Szarok a kutyáikra. *(a kutyákra veti magát, káromkodva rugdossa, csépeleli őket a botjával.)* Mocskos dögök! Takarodtok a jó, rühes, csavargó anyátokba! Mocskos állatok! Dögölnétek meg valamennyien! Pusztuljatok anyátokba!

Arlecchino *(kutyaként vinnnyog, a heréit fogva elhagyja a színt)* Így szarik maga a kutyákra!
Kösz!

Pantalone *(vihogva)* Miért? Mi lett volna velünk összeragadva?

Marcello *(közben)* Legyünk kicsit kedvesek hozzá. Egy nemzeti hős. Amíg mi a farkunkat vertük az otthon melegében, ő ázott és fázott kint a lövészárkokban. *(odaszól a Parkőrnek)* Idehallgasson.... ööö... *(Camillonak)* Mi is ez?

Camillo Örmester...

Marcello Örmester úr!

Parkőr *(visszafordul)*

Marcello Tegyük föl, hogy az a bicikli a miénk. Mi van akkor?

Parkőr Öt percet adok, hogy elvigyék. Aztán rendőrt hívok.

Marcello Csak arra várunk, hogy kiderüljön.

Parkőr *(gyanúval)* Mi derüljön ki?

Camillo Az idő, örmester úr, az időre gondolt a barátom.

Marcello Évekig haboztunk, amíg rászántuk magunkat, hogy nekivágunk. Ki tudja, visszajövünk-e még.

Parkőr *(fontoskodva)* Sok a duma.... Viszik vagy nem viszik?

Camillo *(Marcellohoz)* Nem rossz ez, csak butácska. Lekenyerezhető.

Parkőr Persze.

Camillo Adj neki egy huszast.

Marcello Egy köztisztviselőnek?! Elvből nem adok. *(lótúrót mutat)*

Parkőr *(elmosolyodik)* Gyilkosok.

Pantalone Csak semmi megalkuvás!

Camillo Most itt fog ólálkodni.

Parkőr *(ravaszul mosolyog, miközben a kulcscsomóját rázogatja)* Ha itt akarják tölteni az éjszakát, az fél korona lesz.

Marcello Eljön még az igazság órája!

Camillo Nem indulunk?

(Felszedik a cuccaikat, pumpa, hátizsák, esernyő)

Marcello Hová?

Camillo El innen. Ahogy megbeszéltük.

Marcello Hova?

Camillo A csatornán túlra.

Parkőr Záróra.

A kertkapu csukása.

zuhog az eső

2. jelenet

Kapuzárási pánik

Az előbbi forgalom zaja felerősödik, autók, rendőrautó. Villanó fények, este van. Marcello és Camillo a járda szélén, hol az egyik akar lelépni, miután, balra és jobbra néznek, hogy kiválasszák az alkalmas pillanatot, hol a másik, kézen fogva visszahúzzák egymást, majd halált megvető bátorsággal átrohannak az autók között, fékcsikorgás, villamos csilingelés. Ép testtel sikerült átérniük

Camillo Bicikli?

Marcello Megvan. Esernyő?

Camillo Megvan. Zsák?

Marcello Az is. Esőkabát?

Camillo Az is. Menjünk.

Marcello Más nincs?

Camillo Mást nem látok.

Egymásra néznek, szemükben a ki nem mondott kérdés: hova? Lihegnek az előbbi megrázkódtatástól.

Pantalone Bicikli, esernyő, zsák, esőkabát: megvan - Mi kell még, uraim?

Colombina *(Isabellához)* Maga jól ül?

Arlecchino Csak a zúgolódás, a gáncsoskodás!

Isabella Mert csak magával törődik mind.

Marcello Az elemózsia nálad van?

Camillo Ellenkezőleg, nálad.

Marcello Igaz.

Camillo Már nem vagyok éhes.

Marcello Enni kell.

Camillo És vajon miért?

Lába közé véve a zsákot, kutat benne, egyre mélyebbre turkálva, egyre nagyobb esélytelenséggel, Camillo savanyúan nézi.

Isabella Hogy erőt merítsenek.

Pantalone Ó. És mihez? Netán, hogy küzdjenek? Valami értelmes célért?

Colombina Nanana. Enni mindenkinek kell.

Camillo Momentán nem látom a hasznát.

Marcello Hosszú és nehéz út áll előttünk.

Camillo Minél előbb megdöglünk, annál jobb.

Marcello (*elmereng*) Szívesen ennék egy habos tortát.

Camillo (*meglepett arc*)

Marcello Nem bolondulok utána, de megenném.

Camillo (*rávágja*) Szamócásat?

Marcello (*eltöpreng*) Szilvását inkább.

Camillo Hozok neked. Fogd meg az esernyőt, legyen nálad. Rajtam úgyis van esőkabát.

Marcello nem tudja leállítani Camillót.

Marcello Nem! Nem! Ne hagyjuk el egymást.

Camillo (*indul*) Nyugodj meg. Két perc az egész.

Marcello Camillo!

Camillo visszafordul.

Marcello (*rátész egy lapáttal*) Marcipánnal!

Camillo Mi?

Marcello Marcipánnal!

Camillo Nem értem. (*visszaszalad*)

Féksikorgás., Camillo a megállt kocsisor autói között ugrál

Autós Brighella A jó kurva anyádat!

Autós Arlecchino Te tetves állat!

Autós Colombina Nincs jobb dolgod, szemétláda!

Autós Isabella Gyere alám marha!

Camillo (*ő is dühös*) Azt akarod, hogy elüssön valami? Mi az?

Marcello Marcipánnal.

Camillo Marcipánnal, marcipánnal. Rohadj meg. Mi az, hogy marcipánnal?

Marcello Az olyan örölt mandulával és cukorral készült töltelék. Nem szilvás.

Camillo És habbal?

Marcello Persze, hogy habbal!

Camillo nem mozdul.

Marcello Mi az, mire vársz?

Camillo Csak töröm a fejem, hogy “megsértődj Camillo vagy ne sértődj meg Camillo”.

Marcello Törd a fejed máskor. Lódulj.!

Camillo türtőzteti magát, majd közelebb lép Marcellohoz, aki visszahőköl.

Camillo Csak meg akartalak ölelni. Mindegy. Majd máskor. Ha jobban leszel. Ha nem felejttem el. (*el*)

Ahogy Camillo a kocsik között eltűnik, Marcello felnéz lassan az égre, az eső felé fordítja arcát, mintha zuhanyozna.

Marcello hirtelen fölpillant és két gyereket lát maga előtt, egy kisleányt és egy kisleányt. Kapucnis fekete esőköpenyegben. A gyerekek mozdulatlanul figyelik Marcellokat.

Marcello Mi van!?

Kisleány: Papa!

Marcello Szevasztok, gyerekek.

Kisleány *(énekelni kezdi az óvodában aznap tanult dalt, néhány taktus után a kisleány is bekapcsolódik:)*

“Víg a fa, gyógyítja Harkály doktor

Kékvizű tó partján két gém áll

Marcello Jól van... *(de a gyerekek nem állnak le)*

Kisleány, Kisleány Kinyílt a pitypang, kivirult a rét/
Csalogat a visszhang, víg dala szárnyal szét

Marcello Na most kotródjatok a francba.

Kisleány, Kisleány Ocsúdik a kaptár, döng a kicsi méh....

Marcello felemel néhány követ és a gyerekekhez vágja, a Kisleány elmenekül

Marcello Kotródjatok már a francba!

Kisleány édes mézre éhes, száll a virág felé...”

Marcello felemeli egy marék követ és.

Marcello Hess picésába!

A Kisleány is elmenekül. Marcello hosszan néz utánuk.

Camillo jön futva, kezében csomag.

Camillo Remélem, nem nyugtalankodtál.

Marcello kicsomagolja a süteményt, a tenyerére teszi. Lehajol, mintha meg akarná szagolni. Oldalvást Camillora pillant.

Marcello *(elégedetlen)* Habos kuglóf.

Camillo Csak azt kaptam.

Marcello tovább vizsgálódik.

Camillo Tele van rummal.

Marcello lassan ökölbe szorítja a kezét és a töltelék szétfröccsen az ujjaim közt. Könnyek peregnek végig az arcán. Camillo közelebb lép, hogy jobban lássa.

Camillo Ha neked nem kell, add oda egy kutyának, vagy valami kölyöknek.

Marcello szeme gyanúsán szűkül. Lassan sírni kezd. Camillo lassan növekvő gyűlölettel nézi, szája megmerevedik, majd Marcello öklét tortástól Marcello szájába nyomja.

Camillo Egyél.

Marcello Sírok. Ne zavarj. *(Kisírja magát)*

Camillo Itt a zsebkendőnk.

Besötétedik. Marcello sír.

Marcello Vannak napok, amikor mintha elszaporodna az ember! Tele van minden pöttöm, taknyos, mocskos Marcellokkal. Hát sose lesz vége?! *(a fejét fogja)*

Camillo *(elindul)* Nem jössz?

Marcello Most elhagysz?

Camillo *(elindul)* Nem jössz?

Marcello Most elhagysz?

Camillo Nem maradhatunk itt egész éjjel mint két agyalágyult. *(Camillo elveszi az esernyőt és feldobja)* Tessék. Amerre a hegye mutat arra megyünk.

Marcello Mindjárt gondoltam, hogy Helén felé mutat. Kár volt bemutatnod ezt az artista-számot.

Camillo Mondj jobbat. Besötétedett.

Újra elered az eső, az egyetemes rosszindulat cinkosa (hangeffektus)

Marcello Nyisd ki.

Camillo *(nem tudja kinyitni az esernyőt)* Beszorult.

Marcello Dög.

Camillo Ezt nekem mondtad?

Marcello Az ernyőnek. *(kikapja Camillo kezéből, rángatja, majd a földhöz vágja)* A rohadt anyádat *(öklét az égnek rázza)* Téged pedig leszarlak.

Camillo Nem fog sikerülni. Ő leszarhatatlan. Ő szar le téged.

3. jelenet

Helénnél

Colombina *(felsikolt)* Isten nevét szádra ne vegyed, te!

Pantalone Van, amikor ima a blaszfémia.

Colombina Mi?!

Arlecchino Semmi.

Az eső már csak egy lépcsőházból hallatszik, visszhangos akusztikában 2 ember megy fel egy lépcsőn

Camillo *(kezét nyújtja Marcellonak, aki húzatja magát)* Gyere, gyere na. Második emelet. Micsoda expedíció az, amiben nincs egy kis hegymászás! "Följebb lépsz, tisztán látsz."

Pantalone *(maliciózusan Colombinának)* Kínai közmondás.

Marcello *(maga elé)* Tisztán látni?! (v. Fárasztó vagy.)

Colombina Lift nincs?

Brighella Ezekben a házakban nem ismerik a liftet.

Colombina Miért, ez egy olyan ház?

Brighella Adja itt a naivat. Ma már nem, de valamikor!

Camillo *(bezörget, nincs válasz. Marcellohoz)* Azonnal levetkőzünk.

Nincs válasz.

Camillo Ruháinkat letesszük a tűz elé száradni vagy a fehéreneműs szekrénybe, a melegvizes csövek közelébe.

Újabb zörgetés, mire Helén lesz látható, szédítő rohangászások közben üldöz valamit. Egy papagáj, amelyik kiszabadulhatott a ketrecéből

Papagáj(Arlecchino) Tour de France! Aznavour! Kurva, kurva Brigitte Bardot!

Helén Muki! befogod?! (*kulcszörgés, nyikorgó ajtó*) Na mi az, Pufi, ürgeöntés volt? Hogyhogy nincs esernyőjük?

Camillo (*bemutatja Marcello*) A barátom, Marcello. Nincs titkunk egymás előtt.

Helén Muki!! Jössz ide azonnal! (*Camillonak*) Pufi, Tereld a kalitka felé! De semmi csúzlizás! (*Marcellohoz*), Maga meg nyissa ki az ajtaját! Örökösen kiszökik. Muki, muki, muki, muki... Örjög a szabadságért.

Némajáték a papagáj elfogásáról, mely azzal végződik, hogy Helén kéjjel bezárja a kalitka ajtaját.

Colombina Hol láttam én ezt a spinét?

Pantalone (*Brighellához*) Na hol?

Brighella Mesélhetnénk, mi?

Pantalone Idehallgasson, a kapuig állt a sor Helénhez. Én is "múlattam vele az időt". Hány éve is? Tíz?... Száz?... Ötszáz? Megfordult itt egész Európa! Kis-Ázsia! Páris!

Brighella Na ne túlozzunk! De az almái kétségtelenül édesek voltak.

Pantalone És az a kígyómozgás! A csípőjére értem.

Brighella A manna! a lábai között! Phu!

Helén (*a két férfit néz*) Egy hálósákom van meg ez a padlószőnyeg. Slussz.

Marcello Én szívesen lemegyek a padlóra.

Helén Érezze magát otthon.

Papagáj Brigitte Bardot. Szarkofág! Slussz!

Helén Muki! Nézzék, hogy csipkedi a lengőhintát. Ha bedugom az ujjam, csak úgy döfi. Döfi, döfi. Nesze, muki, csufi-csufi. Hálátlan szökevény, komisz, hálátlan, komisz.

Camillo Hát döntsék el. Én a magam részéről egy kis prütykölésben benne volnék, ha nem tart túl soká.

Helén Annak vége. Vége a kif prütyköléseknek, amik nem tartanak foká. !

Brighella (*ábrándosan*) Istenem, mi lenne, nem volnának nők!

Helén hosszan néz farkasszemét Camilloval és a mutatóujját ingatja

Pantalone Más lyukakat használnánk!

Helén Csak idejönni egy óracsakára, egy éjszakára, még előételnek is kevés. (*a kalitka felé*) Meg hogy varrjak, főzzek, melegítsek, ágyazzak, még előételnek if kevés. Hideg húffaláta. Slussz. Igaz, Muki? A farkunkra állunk.

Camillo Az se rossz néha.

Helén Miért jön ez ide, Muki? Hogy megszártsa a kalitkádön a gatyáját? *(Marcellohez)*
Bocsánat, ez önre nem vonatkozik.

Camillo *(Marcellohez)* Már csak én vagyok neki a halpiacon.

Helén Beszélgetni itt van nekem Muki. Igaz, Muki? Ő csak loholjon, csak teperjen. Hagyjuk.
Mindig máshová. El. Mindig. El. Hallani, ahogy nyikorognak a seggében a rugók.

Marcello Vagy menjünk vagy én lemegyek a padlóra.

Helén Ez a szomorú igazság. Nem lehet lerázni senkit. Se szülőt, se férjet, se gyereket. Az egyik világra tol, a másik megtakar, a harmadik nagy ívben tojik rád, már az ivarérettség első napján.

Papagáj Aznavour! Pardon! Aznavour! Pardon! Slussz.

Marcello lefeküdt a padlóra ezalatt, Camillo pedig kinyitja a hálósákokat, leveszi a nadrágját és a kalitkára borítja, majd a hálósákba bújik.

Helén Én már semmiben sem hiszek. Öreg vagyok, beteg vagyok, púpos vagyok. *(bebújik Camillo mellé a hálósákba)*

Papagáj Brigitte Bardot! Szar-szar-szar!

Helén Muki nagyon beteg. Muszáj lesznek kiadni vidékre. Krónikus gasztritisz.

(Ütemes mozgás a hálósákban, rugók nyikorgása hallatszik)

Marcello Nyitott szemem előtt... - jelenetek és arcok vonulnak el.... -. Az eső dobol az ablakpárkányon, és az ég elmondja nekem titkait... - Erőt vesz rajtam a vágy, hogy kiugorjak az ablakon.... - de uralkodom magamon. *(elbődül)* URALKODOM MAGAMON!

4. jelenet

Útra készen (Lépcsőház)

Camillo dühösen rángatja ki magát a hálósákból, ugyanakkor ennek ritmusára, a lépcsőházi akusztikában halljuk lefelé a dübörgését, lent a lépcső alján gubbaszt Marcello. Kezében ruhadarabjai. Camillo menetközben kapkodja fel magára a ruhákat, Helén a hálósákokat húzza maga után

Camillo Engedj már utamra. Téboly az egész. Redőny le. Nincs tovább.

Helén Pufi! Mi van?! ballábbal keltél fel? túl gyorsan lettél kész a cuncimuncival?

Camillo Dugó és palack. Dugó és palack. Mindig.

Helén Utálom az ilyen hasonlatokat. Te vén csecsemő.

Camillo Tuntimunti...tuntimunti *(pukkedlizik)* Csótojom... *(elfut)*

Helén becsapja az ajtót. (hangeffektus)

Camillo *(körülnéz, észreveszi Marcelлот)* Hogy érzed magad ma?

Marcello Gyöngének, de elszántnak. És te?

Camillo Mint egy roncsderbi-futam után.

Marcello Nem látom az esernyőt.

Camillo lehajtja a fejét és széttárt karral vizsgálódik, mintha egy gombot keresne.

Camillo Biztos Helénnél maradt.

Marcello Az az érzésem, ha nem hagyjuk el ma ezt a várost, sose fogunk elmenni.

Camillo Menjünk.

Marcello A zsák sincs meg.

Camillo Mi volt abban a zsákban?

Marcello WC-papír.

Camillo Fölösleges luxus.

Marcello És elemózsia.

Camillo Eldobni!

Marcello Gyerünk.

Camillo Szálljunk föl az első délnek tartó expresszre.

Marcello És miért délnek? Mért nem inkább északnak, keletnek vagy nyugatnak.

Camillo A délt jobban szeretem.

Marcello Ez ok?

Camillo Meg a déli pályaudvar van a legközelebb.

Marcello Erre nem gondoltam.

Mintha emlékekből kúszna be, váltókon csattogó vonat zakatolását halljuk

Marcello És akkor egy szép déli délutánon...

Brighella (*odasúgja*)...téli!

Marcello (*kis hezitálás után*) És akkor egy szép téli délutánon...leszállunk a vonatról, szikrázó napsütésben. Monaco!

5. jelenet

Vonaton

Colombina Van itt szabad hely?

Arlecchino Mi szabad itt, mit szabad itt? — nevetséges! Mint a heringek!

Brighella Utazni annyi, mint egy kicsit meghalni. Ilyenkor érti meg az ember.

Arlecchino Mereven bámulunk a csuromvíz ablakra, mintha látnánk valamit is odakint.

Brighella Nézze, milyen mélabúsak a tehenek. Számoljuk meg, hány van.: (*a vonatzakatolás ritmusára*) 1,2,3,4,12,17,33,44..

Eközben új utas érkezett két bottal, vállán átvett szíjon lógó, degeszre tömött aktatáskával, kényelmetlenül préselte magát az ülésre, aggódó tanyasi, berliner kendős asszonyával (Colombinával) szemben, aki az ölében lévő nagy füles kosárból eteti majd, nagy parasztkolbászt dug a szájába és jókora kenyérkatonákat készítve, a szájába tömi.

Dilinger Látják, én úgy választom meg a helyemet a vonaton, hogy megvárom, amíg elindul, akkor szállok fel. Az emberek már azt hiszik, hogy nyugtuk lesz a nagy pofájú fecsegőktől, pedig túróst. Mert az öreg Dilinger a legutolsó pillanatban mégis

megjelenik, kiválaszt magának egy helyet, aztán zsupsz, leül, a vonat gyorsít, nincs mit tenni, össze vannak zárva vele. *(nevet, két névjegyet nyújt Marcellonak és Camillonak)* Volt az uraknak gyerekszobájuk.?

Marcello Ami engem illet, ...

Dilinger Volt. Biztosra veszem. Nekem nem.

Camillo Megjegyzem, én mindenképpen ...

Dilinger A szüleim szigorúan neveltek. Apám rendszeresen megvert, de aztán szólt mindig a mamának, hogy kenje be a sebeimet jóddal.

Marcello Attól tartok, ...

Dilinger Talán ez magyarázza hogy zárkóztam lettem és rejtőzködő... Retardált, azt mondták rám. Se az írás, se a számolás nem ment. Kivettek az iskolából és kiadtak falura.

Camillo Na most ugye, hála Istennek...

Dilinger Tereltem, hajtottam, bojtárkodtam. Derék tanyasiak minden nekikeseredett szeretetüket rám pazarolták.

Marcello Tegnapelőtt találkoztam én is -

Camillo Én mindig utáltam a gyerekeket.

Dilinger Semmire se voltam jó. A föld terhe. *fuldokolva nevet, ahogy visszaemlékszik*

Marcello Erről jut eszembe, hogy

Dilinger A jószág elbitangolt, telezabálta magát minden szarral, amikor meg a bikák, kosok összecsaptak, én elmenekültem a magtárba. Egy dolog volt, amihez értettem, amiben szívesen segédkeztem: a bárányok, borjak, gidák levágása; a kisbikák, bakok és kosok kiherélése. Egész kis gyűjteményem lett kis kosherékből. Még ma is megvan. Gyönyörű! Nagy iskola volt! Hogy honnan jön az ember. Az úr *(Marcellohez)* milyen jegyben született? Várjon, ne szóljon, megmondom. Az úr: Bika, ön pedig *(Camillonek)* Bak.

Marcello Fordítva.

Dilinger Éreztem. Megkínálhatom?

Marcello Már túlvagyunk rajta.

Dilinger *(eszik)* A Bak: krónikus befelé-fordulás, lappangó két-jobbkezűség, időelőtti kopaszodás, többnyire önfertőzés következtében. A Bika: joviális, korpulens, felmenő ágon kimutatható rendszerint az elefantiázisra való hajlam, idealizmus, bigott büntudat... Ez a rohadt eső, csak nem áll el.

A vonat lassít. Marcello és Camillo összenéz. A vonat megáll...

Marcello Vicinálisra szálltunk.

Camillo Talán szerencse.

Dilinger De még milyen szerencse. *(összepakolja az ételmaradékot)* Majd leszállnak velem a következőnél.

Marcello Az már egészen más.

Dilinger A mai napot a szerencse napjának fogják nevezni! Mert nálam közvetlen gyorsvonatra válhatnak jegyet. A jövőbe! Felsorakozhatnak az angyalok oldalára. Csatlakozhatnak a nagy megújuláshoz. *(brossurát szed elő a táskájából és szétszítja az utasok közt. Amikor újra beszélni kezd, fokozatosan egy tágabb utas közönséghez fordul.)* Célkitűzésünk a városi erkölcs megreformálása és a tízparancsolat. Új világ a régi helyébe. Népek egyesítése, zsidó, muzulmán, pogány, mind. Mert mi "mind" vagyunk. Három hektár és egy tehén a természet minden gyermekének! Motorizált hullaszállítás. Hetenként karnevál, álarcviselési engedély, minden tombolajegy nyer! Legyetek prizmák! Éreztétek a mindent átjáró áramot.

Camillo Uram, én ...

a fokozatosan kibomló szónoklat végén a vonat újra megáll

Dilinger Most leszállunk, barátaim. Önök nem követnek? Aki engem követ, az hagyja el a szerelvényt! Akkor ég velük. *(Colombina, Dilinger és mások leszállnak Marcello és Camillo felé integet)* Ott a névjegyem! Küldjenek SMS-t! Megspórolhatják a bélyeget! Hívjanak! Jövök!

a vonat újra indul

Marcello *(mélységes szemrehányással)* Te kihasználtad az állapotomat.

Camillo Melyik állapotodat?

Marcello Szándékosan választottad ezt a nyomorult vicinálist.

Camillo Várj. Mindjárt megmagyarázom.

Marcello Szarok a magyarázataidra. Igen vagy nem?

Camillo Nézd, én nem hiszem, hogy ez az a pillanat, amikor a hidakat felégethetnénk magunk mögött.

Marcello Azért sem ugrom ki az ablakon. Ficamítsam ki a bokámat?

Camillo Mindent megmagyarázok.

Marcello Semmit sem magyarázol meg. Kihasználtad a gyengeségem.

Camillo Két órát veszítünk, na és? Mi az a két óra?

Marcello Nem tudom.

Camillo És visszatérünk a városba.

vége a vonatzakatolásnak, friss bár esős falusi hangulat, kutyaugatás, emberek léptei a tócsák kerülgetésével, sóderon, sárban

Marcello A városba?

Camillo A városba. Van itt busz, autó, vasút.

Marcello De hát onnan jöttünk.

Camillo Amikor eljöttünk, el kellett jönnünk. Volt rá okunk, nem? Na. Nem vagyunk már gyerekek. A szükségszerűségnek ezer arca van.

Marcello Figyelj ide. Nekem az egyetlen szükségszerűség most, hogy a lehető leggyorsabban el innen...

Camillo Ezt meg kell fontolni. Néha a helyben maradás nagyobb hősiesség.

6. jelenet

A fogadó

Marcello Hé, van itt valaki?

Camillo Van itt valaki?

Pantalone A mi kis öreg barátaink egyszercsak egy fogadó elé kerülnek.

Arlecchino Vagy a mi kis öreg fogadónk kerül a mi kis barátaink elé.

Pantalone Merüljünk nyakig a munkába! *(Host koncentráltan kerget egy legyet, Marie szakácskönyvet olvas fel, ölében salátástál, Jean egyik kezével majonézt nyom a salátára, másikkal bőszen gyúrja, kavarja, Marie frigiden túri)*

Marie Végy egy szűk itcényi borecetet, suttants hozzá törött kandist, amennyit az felvesz, fertály órát pihentessed. Féltucat jó tyúktojás szétválasztott sárgáját kikavarjad, habverővel a fehérjét jó keményre felferjed. Harmad meszely gorombára örölt mustármagot trajbolj össze fokhagymával...

Marcello Fura, néha az érzésem, mintha nem volnánk egyedül.

(Leülnének, de hova)

Host *(int Jeannak)* Jean!

Jean Na kifelé szépen. Itt nem kuncsorgunk. Ez nem a halpiac. *(kituszkolja őket. Utánuk is rúg)*
Ráadásul bringával! Söpredék!

Marcello és Camillo (felnéznek a láthatatlan cégtábla irányába, aztán mint Stan és Pan egy megalázó vereség után, kölcsönösen megigazítják egymáson a ruhát. Jelentősegteljesen egymásra néznek, majd Marcello előkelő tartással visszaindul, Camillo nyomában)

Marcello Mi ez itt, kérem? Ha szabad tudnom. Halpiac vagy fogadó?

Jean az előbbihez hasonló indulattal közeledik feléjük, de Host úr kettőt tapsol

Host Isten hozta, uraim! Herzlich willkommen! Benvenuto! Soyez les bienvenues! Hello! Jean, fiam, szaporán, becsüljük meg a vendéget. *(tapsol)* Gyors és udvarias legyen ez a kiszolgálás. A személyzet viselkedése a fogadó cégére. Alászolgája az uraknak.

Marie és Jean székeket hoz.

Camillo Végre letehetjük a seggünket.

Jean Méltóztassanak

Marcello Helyet foglalunk.

(három étlappal tér vissza, kettőt kioszt)

Host Én kiismerem magam az emberi arcok közt. Nem szoktam tévedni.

Jean Nézzék, uraim, nem a Waldorf Astoria ugyebár, de... *(vizslatja Marcello és Camillo arcát, hogyan folytassa)* osztom azok nézetét...

Marcello Csak gyorsan ossza...

Jean Gyorsan. Szóval nálunk otthon érezheti magát a vendég... Ez egy gemütlich fogadó.

Marcello Hallja ezt, milord? Ez turistának néz minket.

Camillo Sokba fog kerülni.

Jean (*zavartalanul*) Nem teszik le?

Camillo Micsodát?

Jean Tudom is én. A kalapjukat..., kesztyűjüket...amit szoktak...

Camillo Úgy nézünk mi ki, mint akik kalap alól beszélnek? Netán kesztyűt is húztunk, csak nem vettük észre? Ejnye már.

Marcello Vitesse fel a bőröndjeinket.

Jean (*szolgálatkészen*) Gaston! Az urak bőröndjeit! (*Átveszi a biciklipumpát Marcellótól és elhelyezi*)

Marcello Lófoga van?

Camillo Kinek?

Marcello Annak ott, a pultnál.

Camillo Nem látom, eltakarja a kezével.

Marcello Régóta kísért a rémálmaimban. (*szünet*)

Jean (*az étlapból olvas fel*) Ajánlanám uraságotoknak a menüket.

Marcello (*mintha az étlapból olvasna*) Tengerimalac-pecsenyét kérünk, vörösboros fokhagymamártással...

Jean Azt nem ismerem.

Marcello (*összecsapja az étlapot*) Akkor hozzon egy szendvicset.

Jean Elfogyott. Kihúzom, ami nincs. (*vastag ceruzát vesz elő és széles mozdulatokkal ikszelni kezd*) Ez sincs... ez sincs... ez sincs.

Marcello Ez hallatlan. (*Camillo felé fordul*) Camillo! Miféle szir-szar fogadó ez itt? Micsoda expedíció?

Camillo Rögtön intézkedem.

Marcello De csináld már, csináld! Mindenről én gondoskodjam?

Camillo (*szigorúan*)Hívja a főnökét. (*Jean tanácstalanul Hostra néz*)

Marcello (*szelíden*) Hívja barátom, ha egyszer ezt kérik magától.

Host már oda is lépett.

Host Méltóztassanak. Én vagyok a fogadós.

Jean Ő a fogadós.

Marcello Nincs szendvics. Ez önöknek egy gemütlich fogadó? (*Host úr lapít*) Érdekes! Lófoga van, kétség kívül, de álmomban mindig szálfageyenes, szélesen mosolyog és sugárzik az örömtől, mint a glóriás szentek! (*fény*)

Host (*halkan*) Nem szeretem a botrányt.

Camillo Mondja, nincs olyan szobája, ahol a barátom lepihenhetne egy kicsit? Halálosan fáradt. (*int Hostnak és a fülébe súg valamit*)

Host Az édesanyja?

Marcello Az anyám? Az a tehén belehalt a kihordásomba. Nem mert volna a szemembe nézni...
(*Camillo-hoz*) Nem hagynád békén a családomat?

Host Volna egy szobám, de -

Camillo De?

Marcello Rémálmokból ismert öreg haverom, ezt nem tagadhatod meg tőlem.

Host Ki kell venni egész napra.

Marcello (*könnyeivel küszködve*) Csak felső emelet legyen! Hogy alkalom adtán ne féljek kiugrani az ablakon.

Camillo És ha lehetne, egy kis harapnivalót. Lehet, hogy itt töltünk egy éjszakát!

Marcello Nem valószínű.

Host Gaston!

Jean Nincs itt.

Host Hát Marie?

Jean Vécén van.

Host De jól tudja. Marie!

Marie futva jön be.

Host Hol van Gaston?

Marie Beteg.

Host Mi baja?

Jean Az is lehet, hogy meghalt.

Marcello Rosseb abba a Gastonba! Azt akarja, hogy itt essem össze? Meg akar ölni?

Host Marie, Kísérje fel az urakat.

Marie Az 5-ösbe?

Host Vagy a hetesbe. Amelyik megfelel.

Marie és Marcello el.

Camillo Felmenjek veled?

Marcello Szeretem a magányt még akkor is, amikor egyedül vagyok.

Camillo (*nem érti*) Na jó. Egy óra múlva felnézek hozzád

Jean Fura madarak.

Host Nem tesz semmit. Megszoktam a fajtájukat. (*remegve bedönt egy fél üveg vodkát*). Minden vendég bűdös, büszke és hűgyszagú.

Marie (*visszajön*) Az úr ott fenn, a hetest foglalta le.

Camillo Akkor én kiveszem az ötöst.

Host Most fizet vagy a végén?

Camillo Inkább most. Nem látom a végét.

Marie (*Jean felé*) Egy üveg whiskyt rendelt.

Host És enni?

Marie Enni semmit.

Jean (*indul, hogy fölvigye az italt.*)

Host A whisky is itt lesz fizetve?

Camillo A másik üveg is.

Host Marie!

Marie (*Marie engedelmesen indul az italért, közben:*) Semmi jót nem nézek ki belőlük.
Különösen a dagadtabbikból.

(*Jean visszajön, majd kiviszi az asztalt*)

Jean Azt kérte, senki se zavarja.

Camillo Vegye ezt is duplán!

Marie Akkor lássam, amikor a hátam közepét.

Camillo kiüríti az üveget és ott helyben horkolni kezd

Host Hol van Gaston?

Marie Nem tudom.

Host Nem valami nagy tudós!

Marie Én a munkámmal törődöm. Meg a körmömmel. Meg a harisnyámmal.

Host Azt jól teszi. Ha van a harisnyájában becsület, nem veszi a szájára senki. Megyek, elugrok
Gaston-ékhoz. (*elmegy*)

Marie megnézi a harisnyája varrását, majd ellenőrzi a körmei tisztaságát, Camillo horkol. Host jön is vissza.

Host Elment. (*Marie megtörli a kezét a kötényében és keresztet vet*) Utolsó szavai érthetetlenek voltak. De az utolsó előttiek, milyen furcsa, így hangzottak: Adjatok innom, Jézus nevében, adjatok innom.

Jean Mindig a jó emberek halnak meg.

Marie Kikérem magamnak, én élek.

Host: Igaza van. A jóisten is mellédurrant néha.

Camillo (*magához tér egy pillanatra, a ködön át*) És miben halt meg?

Host Azt nem sikerült megtudnom. Majd szedek neki hóvirágot a kiserdőben, és elküldetem a sírjára.

Marie Kimehetek nagydolgozni?

Host Menjen. (*Marie el*) Micsoda liba!

Camillo Hogy múlik az idő!

Host Parancsol?

Carot Vízet, vizet. *(senki nem mozdul)* Előbb vizet, aztán jó sok alkoholt. Köszönöm. Még.

Köszönöm. Egy gint. *(leveszi a sapkáját, majd visszat teszi a fejére)* Uraim, maguk egy férfit látnak maguk előtt. A nagy-városi gázkazán feneketlen mélyéről jövök, megállás nélkül, habár egyszer, egyetlenegyszer... *(a visszatérő, szoknyáját igazító Marie-ra pillant)* Keveset és gyakran, keveset és gyakran, és csak csínján, csak csínján *(zsirosan felnevet)* Tényleg, hol az illemhely? Illem! Ezt nevezik illemhelynek! Merre van?

Host Lerajzoló *(Host vázlatot készít)*

Carot Ennyire bonyolult? *(eltűnődik)* Mondják, mennyi idősnek néznek? *(leveszi a sapkáját)* Gyerünk, ne kíméljenek!

Marie Harminckettő.

Carot Juj! Ez olyan volt, mint egy nyelvcsók. *(röhög)* A kurva anyját, pont eltalálta. Szóval azt mondja, az udvarban?

Host Hátul, balra.

Carot És hogy jutok oda? *(Host odaadja a térképet neki, Carot Marie-nek)* Kézsókom, ründérekém.

Marie *(végigméri)* Parancsol?

Carot Igazán bájos. *(elindul, de az ajtóból visszafordul)* Cukorfalat.

Marie Anyád!

Host *(Marie-nak)* Nem tudna kicsit kedvesebb lenni?

Marie Még csak az kéne.

Host Nem várom el magától, hogy rögtön elékuperodjon. A vendég, az vendég. *(szünet)* Hagyjanak abba mindent, és figyeljenek. A vendégről fogok beszélni, erről a szeretetre méltó és rakoncátlan állatról. Némelyik, mint ez is, egy vágósertés. Egy aurál strici. Dinnye, dzsuvás, óberfirnyák, slappantyú, vén tőkalsó. Egy muszkavaker, egy kopó, európai ganajhajcsár, szarjancsi... és mégis: mindegyik szeretetreméltó. *(szünet)*

Jean Azért van igazság abban, amit mondott.

Marie O, férfiak, o, férfiak, nincs eszményképük!

Host Mára ez minden. Tegyük magukévá e szemléletet. Külsőséges udvariaskodás és belső gúnykacaj. Kár, hogy Gaston ezt már nem hallhatta. *(szünet)* Ha keresnek, nem vagyok itthon. Marie, hatkor ébresszen.

Marie Igen. *(Carot visszatér)*

Camillo Ha keresnek, nem vagyok itthon. *(visszabukik a delíriumba)*

Carot Nem ment könnyen, de végül csak-csak sikerült. Egy gint. Magának meg egy triplit!
Elbűvölő fiatal teremtés!!

Jean *(halkan, diszkrétén)* Férjes asszony, drága uram. Három gyereke van. *(kihúzza a zsúrkocsit)*

Carot Három gyermeke! Ó Istenem, hogy tönkretesz az ilyesmi a testet. A bájos kislyukakat a combok között. Sikolyok! Vér! Váladék! A méhlepény. *(kezével eltakarja a szemét)* A méhlepény!

Jean (*hozza a gint*) Egészségére.

Carot Borzalom, ó, borzalom. (*elveszi a kezét a szeme elől*) Bocsánat, vizuális típus vagyok. Én ha nőkre gondolok, szüzekre gondolok, nem tehetek róla. Nem szőrösek, nem pipilnek és nem kakilnak. Bocsánat, szűznek néztem kegyedet. Amolyan töltött galamb, hófehér keblekkel, klassz seggel, finom combokkal (*lesújtva elhallgat*) Hiába, ma nem áll fel. Gint.

Marie Perverz disznó. (*nekiáll rendezkedni*)

Carot Nem ismernek egy bizonyos Camillót?

Marie Nem.

Carot Tessék a névjegye. "GIULIO AGOSTO CAMILLO, FÖLVILÁGOSÍTÁS ÉS NYOMOZÁS..."

Jean ...TÖKÉLETES DISZKRÉCIÓ.

Camillo (*nevének hallatán megpróbálja kinyitni a szemét*) Nem ismerem.

Carot Én sem.

Camillo Kiismerhetetlen. (*újra visszahull az álomba*)

Carot Szóljon neki. Mondja meg: megérkezett Carot úr és várja.

Jean (*felemeli Camillo-t, azalatt Marie kihúzza alóla a széket, összecsupkja*) Sajnos, nem tehetjük. Kifejezetten meghagyták, hogy senki ne zavarja őket.

Carot Hát én felrobbanok!

Én meg kifejezetten meghagyom, hogy ébresszék fel őket. Azonnal.

Marie Meghagyhatja. (*a felpattanó Carot alól elviszi a széket*)

Jean Értse meg, uram. (*összecsupkja az asztalt is, kiviszi, majd felmászik egy felhőre*)

Carot Mit értek meg? Sürgős ügy. Halaszthatatlan! Idebolondít, hogy tárgyaljunk, aztán meg szarik rá és vidáman horkol.

Camillo (*magában motyog*) Majd felébred egyszer.

Carot Felébred. És én azt várjam meg? 4-re volt megbeszélve. Tudja, hány óra van?

Marie Záróra. (*ő is fölmege*)

Carot Buksi! Buksi! Kis kutyuskám! (*sír*)

Jean Elveszett? (*Carot zokog*) Majd talál másikat.

Carot Disznók! (*kirohan a WC felé*)

7. jelenet

Libikóka a mezőn

Camillo hatalmasat horkant, majd talán saját hangjától felijedve, félig még delíriumos álomban, vagdalkozni kezd maga körül, dervisszerű forgást és üvöltözést produkál.

Camillo Hess! Hess innen! ez a dög! Mész haza! Anyádat döfködd!

Viharos szél fúj, időnként csillapodik valamelyest, száraz leveleket és ördögszekereket sodor

Marcello (*kintről berohan*) Hova rohansz?

Camillo (*csillapodva*) Megijedtem ettől a cafat kecskétől.

Marcello Hol látsz te ezen az ugaron bármilyen állatot?

Camillo A nyomorult! Körbe rohangál...

Colombina Gyerünk, gyerünk! (*buzdítja a kecskebőrbe bújt Brighella-t*)

Isabella Amekkora kujon ez a Camillo, inkább a kecske félhetne tőle.

Brighella Kegyed kissé ostoba. Ez a kecske, mint láthatja, bak.

Arlecchino Na és? .Nem kell olyan finnyásnak lenni!

Marcello Majd elfárad. Aránytalan egy teremtés: nagy test, pipaszár lábak.

Colombina Na, ezt se nekem mondták!

Camillo Ezt nekem mondtad? (*fenyegetően elindul Marcello felé*)

Brighella Tudják, kivel szórakozzanak! Maguk helyett és nekem kell helyt állnom. (*bosszúsan indul fölfelé*) . Páholyból figyelik az eseményeket!

Marcello (*kitérően leül*) A kecskéről beszéltem.

Camillo (*még mindig lihegve a futástól, a zsebében kotorászgat.*) Húz le ez a sok kacat, ez a sok vacak. Gombok! Minek? (eldobja) Zsebkendő! Zsebpiszok! Pecsétnyomó! Spárga! Na, gyerünk, gyerünk csak elő. Nincs tekergés. (*felgombolyít pár méter zsineget és eldobja.*) Talpbetét. Harisnyatartó. Hogy a bánatban került ez ide? Biztos Heléntől szedtem fel. (eldobja) Radír (*megszagolja*) Szagos (eldobja) Selyempapír. Hát ez? El ezt is! (eldobja a noteszát)

Marcello Merített papír! Nem túl nagy a lendület? (*felveszi, olvasni kezdi, hol érti, hol nem érti a rövidítéseket*) “nov. öt: Gertrude Hamilton, 68.” Éves?

Camillo Ühüm.

Marcello St. Mi?

Camillo Sánta.

Marcello “Kal.fáty”. Világos! “Kék r.” Naná. “Flitter. Éb. Bot.” Ühüm. “Cianózis. Fér. Lány. Él. Álmat. Szen.” Aha “29-30 vir. Éj. Elt. Smar. Gyür. Fül. Füg. Fotó, 65, Vigyázat! Id. roh. várh”. (*kérdően néz Camillore*)

Camillo Idegroham várható! (*kitépi a noteszt a másik kezéből, mégis belenéz, tünődő arc*)

100+áfa+költs. Mindegy. Ezt elintéztük. “Öt év. ~~Afg. Ag.~~ Buksi. Becs. Megt. Jut. rész Út. Lát. Nagykr. Carot Connaire. Sürgő”... Egy ideig sokat gondoltam önre, Carot úr. Aztán már nem, egyáltalán nem. Egy másodpercet sem. Mintha sosem létezett volna. Illetve: mintha megszűnt volna létezni. Ne vegye rossznéven. Úgy döntöttem, végeztem azzal, amit az emberek a szakmámnak tartanak. Agyő, Carot úr, agyő (*összetépi cafatokra a noteszlapot és a levegőbe szórja*). Mintha csak az orromat kotortam volna ki. Micsoda megkönnyebbülés! Megszabadulni ettől a sok szeméttől. Valósággal szárnyalok. Szárnyaim nőttek, szárnyaim!

Marcello (*a földön gubbaszt és nagyon utálja, hogy Camillo így lendületbe jött*) Lyukas a sárcipőd.

Camillo Hát aztán? (*szárnyaló mozdulatokat tesz*)

Marcello Milyen idő van?

Camillo Hogyhogy? Nem látod?

Marcello Látom én, de tőled szeretném hallani. Aztán majd kialakítom a saját véleményemet.

Camillo *(kezd lehűlni a lelkesedése, lassan felnéz)*

Isabella Halvány... hűvös folt:... ez lehet a nap... Mocskos,... rojtos szélű... felhők - ezt látja
Camillo.

Camillo *(tárgyilagosan)* Hideg van, de még nem esik.

Marcello Nehogy nekem megfázz, mert akkor nagy szarban leszek.

Camillo füttyörészve tesz még néhány balettszerű mozdulatot..

Marcello A kezedet.

Camillo A kezemet kéred? *(nyújtja)*

Marcello Mind a kettőt. Különös álmom volt az éjjel.

Camillo Jaj, Marcello, ezt ne. Csak ezt ne.

Marcello Egy erdőben voltam a nagyanyámmal...

Camillo megegyeztünk abban, hogy álmokat semmi szín alatt...

Marcello Kezében vitte az emlőit. A mellbimbóknál fogva: a mutatóujja és a hüvelykujja
között...

Colombina *(izgatottan böki oldalba Arlecchinot)* Nézze Marcellot! Azt a fakó kék szemét!
Gyönyörű! Ahogy megtelik iszonyattal!

Camillo Ez neked egyezés? Nem kimondtuk, hogy nem meséljük el egymásnak az álmainkat és
nem használunk idézeteket? Nem?

Marcello Nem megy ki a fejből. *(fejét két kezébe fogja a már ismert módon)*

Camillo Elzöldültél.

Marcello Azt hiszem, okádnom kell... *(Camillo megfogja Marcello homlokát)*

Isabella Segíts neki, segíts neki!

Marcello Nem tudok!!!

Camillo Undorodom tőled, Marcello.

Marcello *(színpog)* Tudom. Tudom. Tisztában vagyok veled. Nem könnyű engem szeretni. Nem.
Magányos vagyok, beteg vagyok, ügyefogyott, elátkozott félnótás, nyakig egy
kilátástalan történetben. És ma még meg sem kérdezted tőlem, hogy vagyok.

Isabella *(mint a Máté passióban a turbák)* Csakugyan! Hogy van? Meg sem kérdezte.

Colombina Hogy van? Igaz is, hogy van?

Camillo Hogy érzed maga, Marcello?

Marcello Köszönöm. Szarul. Egészen beteggé tett.

Camillo Micsoda?

Marcello Az apám. Meg Toffana?

Camillo Mi van az apáddal?

Marcello Csak azt remélem, hogy kínok közt nemzett.

Camillo Kínok közt szülni szokás.

Marcello Vele kivételt tennék.

Camillo És az a másik, az a toszkána?

Marcello Toffána.

Camillo Az mi?

Marcello Egy vándling lötty, amibe a farkát mártogatja az ember.

Camillo Milyen nyelven?

Marcello Mindegy. Te nem ismered. Még él. Ő a gyerekeim anyja. Miatta mondtam le dédelgetett álmomról.

Camillo *(szemrehányóan néz rá, de hallgat)*

Marcello Nem is kérdezed, hogy milyen álmomról?

Camillo *(elfordítja a fejét)*

Marcello Arról az álmomról, hogy megszabadulok nevetséges fajtámtól. *(hányingere van ismét. Két kezébe fogja a fejét.)*

Camillo *(tanácstalanul forgolódik, nézelődik, végül kiböki)* És ha eldobnánk az esőkabátot. Hátha attól megkönnyebbülnél?

Marcello Az kell.

Camillo Minek?

Marcello Késlelteti az eső hatását.

Camillo Megmondjam kerek-perec, mit gondolok erről? Testileg-lelkileg egyaránt káros arra nézve, aki hordja meg arra nézve is, aki nem. *(idegesen rángatja az esőkabátot)*

Marcello Nem bánom. *(hosszan nézi)* Ég veled, vén ballonkabát. *(lefekteti a földre, kiteríti mint egy hullát. Keresztet vet rá.)* Nyugodj békében.

Camillo Tudsz járni?

Marcello Tudok én járni, ne félj. Nézd, milyen szépen járok. *(rogyadozik)*

Camillo Akkor menjünk.

Marcello Hová?

Camillo Ahogy megállapodtunk. *(elindul)*

Marcello *(hátrafordul)* Nem kéne rendszeren eltemetnünk?

Camillo Giccses dolog.

Marcello Nehogy fölvegye valaki más.

Camillo Nem mindegy?

Marcello Mindegy, de annyira mégsem.

Camillo Na jó, én megyek. *(elindul)*

Marcello *(utána megy, megfogja a vállát)* Te, miben is állapodtunk meg?

Camillo Egyetértettünk, nem?

Marcello De, de... De miben? Nem jut eszembe.

Camillo Azt mondtuk, szép csöndben és kényelmesen visszatérünk a városba és ott maradunk, amíg jónak látjuk.

Marcello És meddig látjuk jónak?

Camillo Amíg össze nem szedjük a holmikat, amiket elhagytunk. És ha úgy látjuk jónak, majd lemondunk róluk. Gyere, rám támaszkodhatsz.

Marcello *(hátrafele nézeget)* Megmozdult.

Camillo Ki? Ja, tudom. A zsebkendőjét lengeti.

Marcello Nem hagytunk a zsebében semmit? Amire szükségünk lenne?

Camillo Semmit. Egy életművet.

8. jelenet

Utca, kuplerájjal és rendőrrel

Esti forgalom sok vidám autódudával. Forgalmi rendőr int, a két barát arra megy, amerre szabadot kap, így a zebrán megkerülik a forgalom karmesterét, aki leereszkedett az égből, és vezényel mint egy karmester. Hangszóttas a forgalomról, amely mint egy koncerten, szólamonként lép be. Kis éji motor-zene

Marcello Mit számít az, hogy hova megyünk? Egyszerűen csak megyünk és kész.

Camillo Ne kiabálj.

Marcello Miért vagy ma ennyire tökkelütött, Camillo?

Camillo Egy pillanat. Egy pillanat. Álljunk meg.

Marcello megáll. Camillo egyre sebesebben körözni kezd körülötte.

Pantalone Igaza is van. Minek rohanni?

Isabella Én is azt mondom, álljunk meg időnként.

Colombina Ott az élet az ember előtt. Már mint ami hátravan még belőle.

Brighella Velős a mondás, asszonyom.

Camillo Foglaljuk össze az eddigieket. Elhatároztuk, hogy elhagyjuk a várost. Elhagytuk

Colombina Én is ezt mondom.

Isabella Csak vigyázzon, el ne üssem!

Camillo Elindultunk a csatornán túlra. Ám alig hagytuk el a várost, máris kénytelenek voltunk visszatérni, hogy megkeressük néhány itt maradt holminkat. Ezek után újfent egyetértünk abban, hogy újfent elhagyjuk a várost, mihamelyst lehetséges lesz, más szóval mihamelyst összeszedtük a holminkat részben vagy egészben, illetőleg lemondunk összeszedésükről.

(Marcello szédül)

Jelen pillanatban csupán a városból kivezető utat kell kiválasztanunk. Van valami ötleted? Nincs? Jó. Továbbá el kellene döntenünk: azonnal induljunk avagy megvárjuk a rózsaujjú hajnalt? Miheztartás végett kívánatos lenne még a sötétség beállta előtt

dönteni sőt elindulni. Ellenkező esetben újabb erőknek leszünk kiszolgáltatva, melyek elkeseredetten szembeszállnak programunk megvalósításával és céljaink megváltoztatására kényszerítenek. Ha különféle okokból ezek a kérdések nem okoznának gondot neked vagy nem tudnád megválaszolni őket, hát ne válaszolj rájuk, majd válaszolok és gondoskodom mindenről. *(leül)*

Marcello Még soha nem hallottam ennyi sületlenséget, mióta veled vagyok.

Camillo Én vagyok veled.

Marcello Mire akarsz kilyukadni?

Camillo Amiről nem lehet hallgatni, arról beszélni kell. Mármost hogy talán jobb lenne haladéktalanul elhagynunk egymást.

Marcello Engem nem fogsz te megszarolni.

Camillo A válás nem feltétlenül hűtlen elhagyás.

Marcello Dehogy, dehogy.

Camillo Mármost nem cserbenhagyás.

Marcello De lehet az is! *(szünet)* Legfeljebb egyedül folytatja az, akit cserbenhagytak.

Camillóból kitör a nevetés.

Camillo Te!? egyedül? te még egy gyerektől is megijedsz.

Marcello *(ciripel)* Azaz Marcello lelki sérült. Egy ilyen nyomorékot magárahagyni valóban nem cserbenhagyás!. Hát ez tényleg jó. Azt hitted, átversz, mi?! Á! bejöttél a csöbe. *(kis nyüszítő hangokkal kíséri apró szipogásait)*

Camillo Jó, csapdába estem, elismerem. *(szünet)* Mi lenne ha Helénhez mennénk?

Marcello Nem ragaszkodom hozzá.

Camillo Én sem.

Pantalone Használd az eszedet, Marcello!

Marcello Biztos van itt valahol egy kupi.

Arlecchino Puff neki!

Camillo Minden sötét. Egyetlen lámpa sem ég. Házsámot nem látok.

Marcello Kérdezzük meg azt a derék közlekedési rendőrt.

Egyre halkabban szól a koncert, már csak az ismert csikorgó villamos, egy trappoló konflis, egy szóló motor

Marcello Bocsánat, maestro, nem tudja véletlenül, nincs-e itt a környéken egy olyan bizonyos ház,... ahol... tudja na... szóval... lámpa... piros...

Törzsőrmaestro a bukósisakja alól végigméri őket, lekopogva a "zenekart". Süket csend.

Camillo Ne nézzen így ránk. Mi olyan egészségügyi szempontból szavatolt házra gondolunk. Irtózunk az AIDS-től.

Colombina Fúj, szóljon már rájuk!

Törzsőrmaestro Nem szégyellik magukat? A maguk korában?

Marcello Hogy jön ide a kor?

Camillo Te nem szégyelled magad a te korodban, Marcello?

Törzsőrmaestro Menjenek a dolgukra.

Camillo Felírom a számát.

Marcello Kéred a cerkámát?

Camillo 1665. Könnyű megjegyezni. A pestisjárvány éve.

Marcello Csak nem venné a lelkére, mester, hogy

Törzsőrmaestro ... főtörzsőrmester!

Marcello ... főtörzsőrmester úr, hogy szerelem nélkül élünk? Hát kell az, hogyne kellene, legalább egyszer havonta, az első szombaton.

Törzsőrmaestro Szombaton! aha!

Camillo És még az ilyenek miatt fizetünk adót...

Törzsőrmaestro *(belelép egy pocsolóba, a tekintély romokban hever)* Előállítom.

Camillo Milyen indokkal?

Marcello Nincs is joga. Közlekedési.

Camillo Úgy van!

Törzsőrmaestro elkapja és hátracsavarja Camillo karját. Kiszól a többieknek

Arlecchino *(kiszól a Törzsőrmaestro szerepéből)* Kell egy kis szórakozás. Olyan egyhangú ez a meló.

Brighella Megértem.

Colombina Maga kivel van?

Isabella Mindenki magával

Camillo Segíts, Marcello.

Marcello Engedje el.

Camillo Jaj.

A Törzsőrmaestro egyik kezével lefogja Camillo karját, a világító "gumibotjával" rávág a hátára. Belelendül.

Isabella Hú, itt baj lesz. .

Pantalone Kettő egy ellen.

Colombina Ki gondolta volna Marcelloról?

Brighella Ez halálos.

Marcello felemeli jobb lábát és tökön rúgja a közlekedési rendszert.

Isabella Nevezzük nevén a dolgot, barátunkat tökön rúgták.

Marcello a rúgástól egyensúlyát veszti és hanyattesik. Camillo felkapja a gumibotot és elkezd csépelni a Törzsőrmaestro fejét. A rendőr nyög, ordít. Elszaladnak, majd Camillo visszafut

Camillo *(liheg)* Segíts!

Marcello Mit akarsz?

Camillo Letakarni a pofáját. *(letakarják a rendőrt a köpenyével, majd Camillo tovább üti.)*

Marcello Elég volt! *(Camillo leáll)*

egy éjszakai konflis trappol el mellettük, testükkel takarják a az agyonvert rendőrt

Brighella Ez gyilkosság.

Pantalone Csoportosan elkövetett emberölés.

Isabella Előre megfontolt?

Arlecchino *(kiszól a Törzsőrmaestro szerepéből)* Utólag. *(a rendőr meghal)*

Marcello Add ide.

(Marcello megmarkolja a gumibotot és a letakart koponyára egy utolsó csapást mér. Aztán eldobja a gumibotot és Camillo után fut.)

Marcello Most már tényleg menjünk.

Isabella *(Arlecchino-hoz, miközben egy felmosóvödröt, benne rongyokat szállít le a véres esemény helyszínére)* Jól van?

Arlecchino Én igen, de a zsarú rendesen kinyiffant. *(ledobja a földre a sisakját, alatta egy vérpiros kendővel, és a zubbonyát)*

Pantalone Na kérem, számoljunk csak: van ugye a hatóság elleni, akkor a szándékos emberölés, a bünszövetkezetben elkövetett, az annyi mint...

Colombina Akkor ez halmazati! *(gereblyézi a porondot, rá a piros kendőre)*

Brighella Bravó! Gyilkosok! megmondtam

Isabella Én nem láttam semmit. *(mossa vért, otthagyja a nedves felmosórongyot és a vödröt)*

Camillo *(reszket)* A bűdös állat! Láttad a pofáját?

Marcello Azt hiszem, ez nagyban leegyszerűsíti a dolgokat.

Camillo És ezt nevezik a rend őrzésének.

Marcello Ha egyedül vagy, nem tudtad volna így elintézni. Egyikünk se! külön-külön!

Camillo Biztos vagy benne, hogy nem láttak meg minket?

Marcello *(fejét rázza)* Tudatában vagy annak, mit jelet ez számunkra?

Camillo Nem sokat változtathat.

Marcello Semmit sem, és mindent.

Camillo Mindent meg kéne változtatnia, de semmit nem változtat meg.

Marcello Gondolod, hogy visszatérhetnek még a juhok az akolba? .

9. jelenet

Izzapfűrdő a lápvidéken

Brighella Ezt jól kiválasztották, ezt a helyet.

Colombina Mire? .

Isabella Ha van hely, ahol szívesen lefeküdne az ember egy harasztal kibélelt mélyedésbe, hogy egy este végleg elaludjon, hát az ez. .

Pantalone Ez az. A lép!. A kis sötét tavak! Ó, ó. Mint a mágnes. Ellenállhatatlanok.

Brighella Na, melyikük esik össze előbb? Ki köt rá fogadást? .

Arlecchino (röhögve) Holtverseny lesz ez alighanem.

Pantalone Egy emberként összeesni azért nem akármilyen. Őszintén szólva: megrendítőbb, mint külön-külön, nem?

Camillo Csak az aranyerem izgat.

Marcello Kikészültél, szegény Camillo, valld be.

Camillo Nem panaszkodom.

Marcello Sosem tudtál disztigválni, az a te bajod.

Camillo Azt nem. Mi az?

Marcello Sosem értetted az összefüggéseket.

Camillo Az biztos. Nincsenek itt férgek?

Marcello Értelmes ember, ha az aranyere kínozza, a cisztájára gondol. Ha a cisztája izgatja, eszébe jut a rák. Tökéletes rendszer

Camillo Klassz.

Marcello Ez az iszap egy áldás.

(bemártja a lábát az iszapba)

Camillo *(köhög)*

Marcello Köhögysz, mint egy ló.

Pantalone Tényleg köhög.

Isabella Meghült?

Marcello Meghültél?

Camillo Még csak elhamarkodottan tudnám megválaszolni a kérdést.

Brighella Semmi sem sürgős, ráérünk-

Camillo Szép vidék!

Marcello Lép. Szigetek. Tavak. Csatorna! Árvacsalán. Alatta tőzeg.

Camillo Mint egy kihalt trágyadomb.

Marcello A tőzeg nevezetes tulajdonságokkal rendelkezik, mint tudjuk.

Camillo Ah.

Marcello Tartósít.

Marcello *(együtt Camilloval)* - Néha nem az a benyomásod...

Camillo *(együtt Marcelloval)* Ebben is vannak férgek, mint a - Bocsánat. Mit mondasz?

Marcello Nem, Nem. Parancsolj.

Camillo De nem, nem. Igazán nem volt fontos.

Marcello Nem tesz semmit, csak tessék.

Camillo Na de tényleg.

Marcello Kérlek. Félbeszakítottalak.

Camillo Én szakítottalak félbe.

Marcello De nem.

Camillo De igen.

(szünet, a clownok gyufát gyújtanak az éjszakában, suttognak)

Marcello Furcsa, néha az az érzésem, mintha nem volnánk egyedül. Neked nem?

Camillo Nem tudom, jól értettem-e.

Brighella Hol okos, hol meg buta, ilyen ez a Camillo.

Marcello Mintha egy harmadik is lenne velünk. Beburkol minket. Már az első nap óta érzem.

Pedig én aztán nem vagyok spiritiszta.

Camillo *(megborzong)* Én sem. Lidérces.

suttogások, lángok

Marcello Nincs kedved énekelni?

Camillo Tudtommal nincs.

Marcello Valami furcsa dalt hallok a távolból. Vegyeskórus. Nem hallod?

Camillo Nem én.

éles fény vakít a szemükbe

Marcello Végülis ki vagy te, Camillo?

Camillo Én? *(végigtapogatja a szemét, orrlukait, száját, fülét, farkát, fenekét)* Camillo. Giulio Agosto.

Marcello Ez nem valami sok.

Camillo Kinek mondod ezt?

Marcello Akár magamnak is. Azt mondd meg, mi baja velünk az Istennek.

Camillo Talán az, hogy megtagadtuk.

(szünet, újra a köd és a lép hangjai)

Camillo Hol töltjük az éjszakát? A szabad ég alatt?

Marcello Vagy inkább gyalogolunk a végkimerülésig?

Pantalone Most választani kell. *(szünet)*

Isabella, Colombina Választani! választani

Camillo Visszafordulhatnánk.

Marcello Nincs visszaút.

Camillo Tudsz jobbat?

Marcello A tó. *(lábát belemártja a vödörbe, majd egy követ próbál kötözni a nyakához)*

Camillo Fázni fogunk. A nedvesség a velőig hatol.

Marcello Nincs tovább... nincs több keresés... a sötétben... se kérdés... Kihez? Ez az! ... Sosem ő az!... Mindig előlről... nincs több esemény, nincs több ügy... elég volt!... Idáig jutottunk, ni! *(húz egy rovást)* Idáig! Mi ez már? Nem sok.... Csaknem a-

Camillo Csak nem a...?

Marcello *(belenéz a tó vizébe, szédelegve egyensúlyoz, különböző kísérleteket végez, mint aki fejest ugrani készül.)*

Brighella, Isabella Na, na, na

Arlecchino, Colombina ne, ne, ne

Camillo Tudsz úszni?

Marcello Nem.

Camillo Akkor mire vársz? Miért nem ugrasz?

Marcello Ez nem volt szép tőled, Camillo. *(sír)* Miért nem ugrasz te?

Camillo Mert én tudok úszni.

Marcello Akkor ugorj.

Clownok Ugorj!

Camillo Előbb te.

Marcello Együtt.

Camillo Csak utánad, kérlek. Parancsolj.

Marcello Parancsolj. Csak utánad.

Camillo Fel is út, le is út. *(elindul)*

Marcello Hé, Camillo. Fordulj meg, tróger!

Camillo *(megfordul)*

Marcello Te vagy az? Nem hiszek a szememnek.

Camillo *(főlemeli a kezét, gáláns mozdulattal, mintegy búcsút intve)*

Marcello Tessék! *(mintha egy kiállítás képfeliratát olvasná)* “Camillo, amint búcsút int barátjának”. Üdvözöl. Üdvözölni persze a halottat is lehet, jó benyomást kelt. *(üdvözli ő is Camillót, aki elmegy)* Jól vagyok, Camillo, nincs semmi baj. Menj csak. Dögölj meg. Egyedül *(fel akarja venni a cipőjét, de aztán meggondolja magát. Eldobja)*

10. jelenet

Találkozás Volttal

Brighella (észreveszi a cipőt, fölveszi) Na, megint elhányt valaki valamit.

Isabella Mi az?

Brighella Egy ócska cipő.

Pantalone *(elveszi tőle)* Ebből élünk. Mit akarsz? Ez is elmegy a többi között. *leteszi a földre a cipőt* (Lóden, a ballon a kaftán...surránó!)

Colombina Beletelik kis időbe, míg rájön valaki, hogy semmi új nem jön. *kezében a vödör* (békebeli mosdótál! tessék)

Arlecchino De akkor már késő! *rohamsisakot árul* (Kalap, a kalap, a zsirardi!)

Pantalone De ez a szerencse. Ha mindjárt az elején leesne a tantusz, nem lenne sem út, se igazság, se élet.

Isabella Kész csapás! *hálózsákot árul* (Tessék! Lajos korabeli rökamié.)

Brighella elcseni a cipőt Pantalonétól.

Pantalone Figyeljen csak, tud számolni?

Brighella Tudok hát.

Pantalone Akkor számolj azzal, hogy valagba rúglak, ha nem rakod vissza azt a cipőt, de rögtön.

Brighella (meghunyázkodva engedelmeskedik)

Colombina Szerintem ma már Isten is hozott anyagból dolgozna. (otthonka, otthonka, féláron)

Arlecchino Jaj, ne mondják már, hogy olyan egyhangú minden. Hogy nincs más mint fölkelni, fölöltözni, enni, inni, huggyozni, szarni, levetkőzni, lefeküdni. Ne mondják már! (Kalapot, kalapot, kalapot, kalapot, kalapot)

Isabella Nem, mert van túlvilág. (Rökamié, madám, rökamié) Az aztán a nagy kaland, szerintem. Ott még minden megtörténhet az emberrel.

Pantalone Nana! Nanana.

Brighella A főnöknek igaza van! "A túlvilág"!) Mér' és az evilág? Ugyan már. *(Arlecchinora mutat)* Az ember könnyelműen azt hiszi, hogy túlvan már mindenen, aztán egy szép napon dangg, kap egyet a pofájába. (Séta a pálca, séta a bot)

Pantalone Bizony. Vagy a seggébe, a tőkébe. Mert célpontokban nincs hiány, nagyon jól mondja.

Colombina Én inkább azt csodálom, hogy mindennek ellenére léteznek még unatkozó élőhalottak. Micsoda érzéketlenség! Pfujj!...

Arlecchino Tessék, tessék. *(rendőrzubbony a kezében)* Csomagból a dzseki. Olcsón adom. Vagy egy kalapot az úrnak?

Volt *(az éppen arra járó Camillonak)* Á! Kicsi a világ. *(rábeszélőn)* Ismered Marcello barátomat. *(Marcello meg se moccan.)* Marcello - Camillo, Camillo - Marcello. *(Marcello és Camillo nem reagál.)* Tudtam, hogy ismeritek egymást.

Camillo Én nem ismerem önt.

Volt Volt vagyok.

Camillo Elnézést. Ez a név nem mond nekem semmit.

Volt Nem haragszom.

Camillo És hol ismerkedtünk meg? Sajnos a memóriám...

Volt Nem tesz semmit. A bölcsőnél.

Camillo Az én bölcsőmnél?

Volt Még a pólyában. Nem változtál.

Camillo Ezek szerint ismerte az anyámat is.

Volt Szent asszony volt. Kétóránként rakott tisztába öt éves korodig.

Marcello (*odafordul*) Mondja, maga ugye egy olyan elhízott, vörös képű, nyomott orrú fickó?
(*Camillo felé*) Tudja, kire gondolok. Maga is ismerte.

Camillo Jobban mint maga!

Volt De gyerekek, gyerekek, hát mért nem tegeződtek?

Camillo Megbocsátanak az urak, de nekem dolgom van - (*elindul*)

(*Volt elkapja a karját*)

Volt Fizetek egy rundot. (*Gyengéd mosollyal*) Srácok...

Camillo De egész komolyan -

Volt most már határozott. Megragadja Marcello jobb- és Camillo bal karját és vonszolni kezdi őket.

Brighella Hé! Van engedélyük?

Volt Engedély? Mihez?

Brighella Mit árusítanak?

Volt Jaj, nem árusítanak ezek semmit, Közterületi helytartó úr.

Isabella Nem is vásárolnak?

Volt Ezek... Miből?

Brighella Ismerem az ilyet. Ismerem. (*a kezében tartott 2 fehér bottal bökdösni kezdi Camillót, aki elkapja a bot végét*)

Camillo Provokál minket?

Marcello (*kihívóan ragadja meg a másik fehér botot*) Provokál. Provokál.

Volt Ne is törődjenek velük. (félrevonja őket, bizalmasan) Ezek kicsit (*homlokára mutat*) ...sss ...sss ... de a légynek sem ártanak. Ez a szegény ember (*Marcellóra mutat*) képzelje, Keresztelő Szent Jánosnak képzei magát, a kis méregzsák még ingadozik Julius Caesar és Nelson Mandela közt.

Colombina És maga? Maga minek képzei magát?

Isabella Ki az istennek?!

Brighella Halljuk!

Volt Én? (*szerényen*) Én beérem a jó Pásztor szerepével. (*bizalmasan*) időnként megsétáltatom a két urat. (*Marcello és Camillo elindulnának, Volt visszarángatja őket*)
Nanananana...

Brighella Itt sétafikálnak? Sétálgassanak a határban.

Volt Próbáltuk azt is. Igaz? De hát ezek a fiúk a határ puszta említésére is émelyegnek. Nézzék meg! "Határ" (*Marcello és Camillo émelyeg*) elájulnak (*Marcello ájuldozik*), rókáznak.

Camillo Marcello! azt ne!

Volt Szorongással tölti el őket a tágasság, a szabad tér.

Isabella A kirakatok bezzeg!..

Colombina A beton, ugye, az aszfalt..!

Volt Az! A tömeg. A nyüzsgés. Az igen, az kell nekik, az megnyugtatja őket.

Brighella Na táguljanak, oszladozzanak.

Volt Oszladozunk, helytartó úr. Elviszem őket a Bermuda Háromszögbe.

Camillo Mi a nyavalyát csinál? *(tapogat a bottal, mintha nem látna)*

Volt *(Camillonak)* Ha emelnéd a lábadat, könnyebben haladnánk. Most nem a fogorvoshoz viszlek.

Marcello Engedjen el. *(már ő sem lát)*

Volt De hát így a jó, nem? Olyan helyre viszlek titeket, ahol még nem jártatok. Magánerőből épült!... *(mutatja az izmait)* Egy álom! Biliárdszalon Number One.

11. jelenet

Bermuda Háromszög biliárdszalon

Volt Mit isznak, fiúk?

Brighella Gyömbért.

Volt Jól hallok? Gyömbért? Mi történt itt? Így áll a barométer? *(Colombinához fordul)* Egy dákót, anygalkám, a hozzávaló golyókkal.

Colombina És az uraknak?

Volt Az uraknak van dákójuk, vagy tévednék? Csak fehér. Hogy állunk, fiúk?... Három Scotch, víz nélkül, jéggel, anygalkám. Kezdjünk a rögtön egy visszavágóval?

jön a dákó, begurulnak a golyók (léggömbök, labdák) Marcello és Camillo ebből nem sokat vesz észre. Óvatos közeledés indul kettejük közt.

Camillo Már majdnem feladtam.

Volt *(Arlecchino lökésére)* Kozmikus!!

Marcello Visszatértél arra helyre?

Camillo Majdnem. De félttem, hogy találkozom veled.

Volt Uraim, lyukra játszani?! egyből?! ennyit a bolond is tud. De felmérni a dolgok állását, helyt állni az új és új kombinációkban *(forgatja a többi léggömböt)* tudni, hogy mikor kell finoman érinteni, lágyan mozgásba hozni a kis bolygók sorát *(mutatja)*...

Colombina *(halkan röhincselve Brighellához)* Ez begolyózott, egyem a szívét.

Volt ... hogy mikor kell ütközni,

Brighella Baaang! Az már megvolt nekünk egyszer!

Volt ... mikor erőt mutatni... mikor tisztázni vagy bonyolítani, hogy ne túl korán, elhamarkodottan, hanem a csata végén hulljon gödrébe a fekete golyó, - ez a művészet! *(iszik)*

Isabella Hova fog kilyukadni, papa!?

Volt Mert a művészet rend, uraim, nem káosz....

Brighella (*Arlecchinonak*) Rend! Hallod!

Volt Pancserek! (*iszik*) (*elesik*)

Arlecchino (*Camillohoz*) Magukkal jött az úr?! Ismerik?

Marcello Sose láttuk.

Volt (*felemeli a fejét, majd felemelkedik*)

A Földnek vékony kérge van. Könnyen beszakadhat. Ha lyukat látok rajta, mindig attól félek, keresztülesek és kizuhanok a másik oldalon. Gondoltok-e arra, hogy rátok is egy lyuk vár, gyerekek?

Brighella Rám biztos. Ha hazamegyek... (*röhögés*)

Volt Mi, gyerekek? Igen? Én tudom, Mert én nemcsak nektek, magamnak is az apja vagyok!

Arlecchino Papa, áldjon meg, aztán itt sem vagyok.

Volt Hónom alatt a honom. Teherbe estem. Egy meg nem született gyereket hordok a fejemben. Vajúdni akarok. Hagyjatok vajúdni.

Arlecchino Hé!

Colombina Hagyják!

Isabella Egy nőgyógyász kéne neki. Hallottad?

Colombina (*Volt már talpon van, egyensúlyoz*) Inkább friss levegő.

Brighella Még egy dupla whisky és helyrebillen az egyensúlya.

Arlecchino Elég volt már. Ez egy szalon! Ez nem kocsmá!

Camillo Kitört belőle a fájdalom. Elvesztette a gyermekét.

Marcello Ráadásul hermafrodita volt az istenadta.

Colombina Hermafrodita?

Marcello Hermafrodita.

Arlecchino Mintha az előbb azt mondta volna, hogy sose látták.

Isabella (*Camillohoz*) Szóval ismerik?

Camillo Futólag. (*Colombinához*) Hozzon még egy rundót.

Volt (*ismét magához tér, üti a fejét*) Atyaúristen! "A bárány vérében mindenki megtisztul..."
Ígéret maradt!

Isabella Csak meg ne hallják a mészárosok!

Volt Téboly, uraim! Téboly! (*újra elkezd hadonászni a dákjával és egyre vadabban üldözi az el-, s felszálló léggömböket, hogy egymáshoz taszítsa, kipukkassza őket*)

Másodpercenként 30 kilométeres sebességgel rohanunk gyanútlanul a Tejúton...
miközben valahol... már vár minket az úrben egy több millió tonnás száguldó
kötömb - vagy az agyvelőnkben! a húgyhólyagunkban! egy kőgolyó, s aztán
banngg! Összeütközünk...

Beleremegünk. Beleremeg az egész földgolyó!... S oda a finom folyadékban forgó dinamó! Fajok pusztulnak ki! Jön az új evolúció! De kiknek? És kikkel? Ki lesz a szerencsés? Ki a szerencsétlen? Nem tudni! ... *(Jön Colombina a whiskyvel. Marcello elveszi és Volt ajkához emeli)* Csak Egy valaki tudja! *(újra üti a saját fejét)* De ő hallgat. Kussol. *(Volt mohón inni kezd).* Pusztuljon ez a rohadt kóceráj! Ez a moslékipiramis! *(dákójával körbe hadonászik, tágulnak tőle. Csörömpölés, Pusztítás. Kényszerzubbonyt húznak rá. Volt egészen lecsendesülve)* Meg fog születni, ha már meg nem született az, aki mivel semmije sincs, nem is akar semmit, csak azt, hogy hagyják meg neki a maga semmijét. *(Lehánnya magát)* *(A botokból összedugott hordágyon kiviszik)*

Marcello és Camillo a fejüket védik és dermedten állnak a pusztításban

12. jelenet

A csatorna innenső partján

Marcello Nem kísérsz el egy darabon?

Camillo Merre mész?

Marcello Én most a csatorna túloldalán lakom.

Camillo Arra nem megyek, nem vonzanak már a csatornák.

Marcello Innen is látni.

Lusta hullámok nyaldossák a kihalt mólót

Camillo Szeretnél sóhajtozni egy kicsit?

Marcello Lehet.

(Camillo szemellenzőt formál a kezéből.)

Camillo Nem látom.

Marcello Távolabb. Távolabb. Északabbra.

Camillo Várj egy percet. *(színeszileg koncentrálni, majd színesen)* Virágaid is vannak?

Marcello Látod?

Camillo Elmosódva.

Marcello A Boldogok szigete, ahogy a régiek hívták: Elizium. Milyennek találod?

Camillo Nem voltak valami igényesek. Mi az az ócska barakk?

Marcello Ott találkoztam vele.

Camillo Kivel?

Marcello Volttal. __.

Camillo Miféle épület az?

Marcello Kórház. Vagy klinika. Még nincs kész A két kapu már megvan. A bejárat és a kijárat. Meg a szárnyépületek. Az ablakokból épp idelátni. *(hegyezi a fülét)* Ma este nem üvöltöttek.

Camillo Talán még korán van.

Marcello bizonytalanul megérinti a szemét, orrlukait, száját, fülét, fenekét, keze ottmarad a pöcsén)

Marcello Tudod, mit mondott Volt?

Camillo Mikor?

Marcello Egyszer.

Camillo Nem tudom.

Marcello Azt mondta, --- “ha - - - *(próbálja pontosan idézni)* már így van, ---- viseljük --- méltósággal --- azt a megaláztatást, amit --- ez a kilenc nyílt seb ---- mért ránk”.

Camillo *(kérdően néz rá)*

Marcello A lyukaink.

Camillo Ez a rögeszméje.

Marcello *(kis szünet után)* Hm. Emlékszel a papagájra?

Camillo A kecskére emlékszem.

Marcello Azt hiszem, megdöglött.

Camillo A kecske?

Marcello A papagáj.

Camillo Az már ki volt tömve akkor is, amikor Helén azt mondta, hogy vidékre adta.

Marcello A döglött állat még lehangolóbb.

Camillo Sokmindenről beszéltünk, csak magunkról nem.

Marcello Hát talán -

Camillo Talán mi? *(Marcello lehajtott fejét ingatja)* Na.. Ég veled, Marcello.*(elindul)*

Marcello Camillo!

Camillo *(megfordul)*

Marcello *(tovább csóválja fejét)* Semmi. Semmi.

és csak a távolodó fehér botok koppanása

VÉGE